

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Hiv. szám:
Üi.:
Telefon:
E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapítására – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja, azonban a jogi képviselő, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére ez kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél, a vele szemben foganasított rendőri intézkedés kapcsán.

A panaszában előadta, hogy *-n az alattuk lakó család folyamatosan hangoskodott, ezért *óra * perc körüli időben édesapja rendőri segítséget kért. A bejelentést követően több mint háromnegyed órával kiérkező járőr azonban nem intézkedett érdemben, mivel a rendőr szerint nincs olyan csendrendelet, amire a panaszos hivatkozott. Másnap reggel a panaszos családja észlelte, hogy a szomszédok feldobálták hozzájuk a cigarettacsikkeket, és ezáltal több helyen kiégették a bútorait. A panaszos ekkor felindultságában 2-3 alkalommal belerúgott a szomszéd ajtajába. Ezt követően nem sokkal a panaszost a rendőrök előállították, valamint az intézkedő rendőr „megfenyegette”, hogy amennyiben nem megy velük, akkor „bilincsben” fogják elvinni. A panaszost kb. 3 óra időtartamban „fogdára” helyezték. A panaszost felhaborította, hogy a csendháborító és mások vagyonában kárt tevő szomszédal szemben nem intézkedett a rendőrség, azonban őt előállították. Egyúttal felvetette a „vele szemben intézkedő rendőrkapitányság” elfogultságát is, mivel több közös ügyük volt az elmúlt időben.

A panaszbeadványban a panaszos megemlítette, hogy egy korábbi, *-n foganasított intézkedést 1 órával megelőzően állt egy rendőrautó a közelben, így nem kizárt, hogy a rendőrség korábban beszélt a szomszédjával, de ebben nem biztos, mivel csak hallotta a beszédet, de nem látta a beszélő feleket.

A panaszos ezt követően több kiegészítéssel is élt, így *-n kelt beadványában megküldte az előállításról készült igazolást. Eszerint *-n * óra * perctől * óra * percig tartott a panaszos előállítása.

A panaszos a Panasztestület felhívására *-n kelt beadványában aláírásával is megerősítette a panaszt, és egyúttal tiltakozott az Rtv. szerinti áttétel ellen.

*-n kelt kiegészítésében a panaszos kifogásolta, hogy a. határozatot hiába fellebbezte meg, még mindig nem terjesztették fel a megyére az iratokat.

*-n ismét kiegészítette a panaszát, és előadta, hogy az ügyében az okozott kárt *Ft-ban akarják megállapítani, ami valótlan. Továbbá ismételt rendőri részrehajlásra hivatkozott.

*-n kelt beadványában a panaszos előadta, hogy az ajtó nem vált használhatatlanná, csak kisebb esztétikai károsodást szenvedett és ő csak közepes erővel rúgta meg. Az ajtó állapotáról három képet is csatolt, ezen látható, hogy egy részen kihasadt egy kisebb darab (kb. * cm hosszú, 1-2 cm széles csík) az ajtó keretes díszrészéből, illetve a másik hasonló díszítő elem pedig 2-3 kisebb horpadás látható.

*-n és *-n kelt beadványokban a panaszos Rendőrkapitányságon folyamatban lévő panaszjelzés jelenlegi állapotáról, valamint a Rendőr-főkapitányságon indult büntetőeljárás befejezéséről számolt be.

A Panaszos – a panaszbeadványában foglaltak szerint – a következőket kifogásolta:

- az előállítást;
- az intézkedő rendőr kulturálatlan hangnemét.

II.

A Panasztestület az eset kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A Panasztestület mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a konkrét ügyben nem valósult meg a tettenérés, viszont fennállt a bűncselekmény elkövetésének gyanúja, így az előállításához szükséges jogalap ugyan megvolt, de a Panasztestület álláspontja szerint az előállítás nem felelt meg az arányosság követelményének, ezért sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.

A Panasztestület ugyanakkor nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért úgy döntött, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- panaszos az elektronikus úton előterjesztett beadványai;
- előállításról készült igazolás;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének az alapjogi biztos megkeresésére írt levele;
- szabálysértési feljelentés;
- a Rendőrkapitányság elfogásról készült jelentése és a parancsnoki kivizsgálás;
- az előállítás során történő befogadáskor készített nyomtatványok;
- küldési napló kivonat;
- kihallgatási jegyzőkönyve;
- panaszt elutasító határozat;
- fellebbezés,
- jelentés.

IV.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a *-n előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot – a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és a rendelkezésre álló adatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor az eljárás során beszerzésre került bizonyítékok alapján a tényállás tisztázható volt.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló *16. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

V.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A Rendőrkapitányság elfogás végrehajtásáról készült jelentése rögzítette, hogy a panaszost * óra * perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, majd ruházatát az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálták, illetve 33. § (1) bekezdése a) pontja alapján elfogták és előállították.

Az események rövid leírásaként a jelentés rögzíti, hogy két rendőr *-n * óra * perctől * óra * percig gépkocsizó járőrszolgálatot látott el az illetékességi területén.

A Központ utasítására * óra * perckor megjelentek * szám alatti helyen, ugyanis szabálysértési értékre elkövetett rongálásáról érkezett bejelentés, amelyről a helyszínen tanú meghallgatási jegyzőkönyv, szemle jegyzőkönyv, valamint ismeretlen személy ellen szabálysértési feljelentés készült.

Az intézkedés befejezését követően a lakóház első emeletén lakó * elmondta, hogy a mai napon * óra * perckor barátaival arra ébredtek, hogy lakásának ajtaját egy ismeretlen személy rugdossa, amely következtében az ajtóban anyagi kár keletkezett. Az észlelt cselekményt a rendőrségre még nem jelentette be, de rendőri intézkedést szeretne.

Elmondta továbbá, hogy hallották, amint a felettük lakó panaszos szülei kiabálnak, hogy „hagyd abba, ne csináld, gyere el onnan”. * elmondta még, hogy a felettük lakó családdal rossz viszonyban állnak, ugyanis több alkalommal rendőrt hívtak rájuk csendháborítás miatt, amikor a barátaival kisebb összejövetelet tartottak. Elmondta továbbá, hogy *-n * óra körüli időben 5 barátjával évrőre kis összejövetelet rendeztek, amely következtében csendháborítás miatt ismét rendőrt hívott rájuk a család.

Nevezett elmondta, hogy aznap * óra * perc körüli időben két barátjával arra ébredtek, hogy valaki erőteljesen rugdossa lakásának bejárati ajtaját, valamint a panaszos szülei kiabálnak az emeletről a fiúknak. Ezt követően látta, hogy a lakás bejárati ajtajának külső borítása behorpadt, azon lábnyomok találhatóak, továbbá az ajtó keretén lévő műanyag, valamint azon lévő két tartópánt kitört. Nevezett elmondása szerint a rongálási kár kb.: *- Ft.

A helyszínen a történetekkel kapcsolatban meghallgatták a még jelenlévő *-t és *-t, akik megerősítették * elmondását.

Ezt követően meghallgatták a panaszost, aki kérdésre elmondta, hogy az alattuk lakó *miatt, többszöri alkalommal előfordult már, hogy nem tudtak aludni, ugyanis hangosan hallgatta a zenét, barátaival hangosan kiabált, mulatozott. A panaszos szintén említést tett a *-n este * óra körüli időben *és barátai által tanúsított hangos mulatozásról, amely következtében ismét nem tudott tőlük aludni, nem tudta magát kipihenni.

Ezek után reggel * óra körüli időben fáradtságából fakadó hirtelen felindulásból lement *lakása elé, és több alkalommal erőteljesen a bejárati ajtóba rúgott, majd onnan távozott.

Ezt követően az intézkedő rendőrök meghallgatták a panaszos apját, aki nem kívánt a fiára terhelő vallomást tenni, azonban annyit elmondott, hogy „butaságot csinált akkor, amikor lement”.

A fentiekben említett személyeket a rendőrök a Közvetlen Információs Rendszerben (KIR) leellenőrizték, amelyben nem szerepeltek. A történeteket jelentették a Központ felé,

illetve megállapították, hogy az ügyben további érdemleges tanú felkutatására tett intézkedések nem vezetnének eredményre, mivel a történeteket senki nem látta.

A rendőrök az eseményeket jelentették a készenléti csoport vezetőjének, aki azt az utasítást adta, hogy a panaszost szándékos bűncselekmény elkövetése miatt fogják el és állítsák elő a Rendőrkapitányságra, továbbá a megrongálódott ajtóról készítsenek fényképfelvételeket, mivel a helyszínre bűnügyi technikus nem fog menni.

A fentieket közölték a panaszossal a rendőrök, amit megértett és tudomásul vett. A panaszost * óra * perckor panasz- és sérülésmentesen átadták a készenléti csoport vezetőjének, majd * óra * perckor az előállító helyiségben helyezték el. A gyanúsított kihallgatása *-n * óra * perckor kezdődött és * óra * percig tartott. A meghallgatáskor nem kívánt nyilatkozni, majd *-n * óra * perckor szabadon bocsátották.

VI.

A Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1. Előállítás.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés alapján „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

Az Rtv. *. § (1) bekezdés értelmében „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

(2) bekezdés „*Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.*”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint „*A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,*

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja értelmében „*A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

A panaszos a beadványában sérelmezte, hogy a csendháborító és mások vagyonában kárt tevő szomszédal szemben nem intézkedett a rendőrség, azonban őt előállították.

A Rendőrkapitányság elfogás végrehajtásáról készült jelentésben rögzítette, hogy a rendőrök a Központ utasítására *-n * óra * perckor jelentek meg a panaszos lakcímén, ugyanis szabálysértési értékre elkövetett rongálásáról érkezett bejelentés.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították. A fenti rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

A Be. kommentárja kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó

észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy üldözés során elfogja. (Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262.o.)

Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos cselekményét több fültnú is figyelemmel kísérte. *és a barátai hallották a rúgásokat, illetve a panaszos apját, ahogyan a fiát dorgálja, ugyanakkor a panaszos cselekményét senki nem látta, személyére, csak közvetett módon következtethettek.

Megállapítható, hogy a panasz alapjául szolgáló esetben nem történt tettenérés, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára való hivatkozás a panaszos előállításához bizonyosan nem biztosított kellő jogalapot.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja azonban kimondja, hogy tettenérés hiányában is lehetősége van a rendőrnek az előállításra, ha a bűncselekmény elkövetésének akár minimális szintű gyanúja fennáll. A rendőrség által megjelölt tettenérés szükségszerűen magába foglalja a bűncselekmény elkövetésének gyanúját is, hiszen bűncselekmény gyanújának hiányában a tettenérés fogalmilag kizárt.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja mérlegelési jogot biztosít a rendőrnek a tekintetben, hogy a körülmények figyelembe vétele mellett az intézkedés alá vontat előállítsa-e vagy sem. Annak megállapításához, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapként szolgálhatott-e a panaszos előállításához, azt kell megállapítani, hogy a bűncselekmény gyanúja fennállhatott-e.

A rendőrségre rongálásról érkezett bejelentés, és a kikerkező rendőröknek a bejelentő által feltételezett elkövetőként megjelölt személy a panaszos által elkövetett rongálásról számolt be. A tanúk szintén megerősítették az előadását, továbbá a panaszos nem is tagadta azt, hogy elkövette a cselekményt, így a bűncselekmény elkövetésének az előállításához minimálisan szükséges fokú gyanúja fennállt. A rendőrségnek tehát az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja kellő jogalapot biztosított a panaszos előállításához.

A Rendőri szervezeti elem jelentésben foglaltak szerint az Rtv. vonatkozó rendelkezései alapján a rendőrök a panaszost a Rendőrkapitányság objektumába előállították, ahol nevezett a kihallgatásáig az előállító helyiségben került elhelyezésre.

Az ügyben megállapítható ugyan, hogy a tettenérés feltételei a panaszos cselekményével kapcsolatban nem álltak fenn, ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az a személy is előállítható, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

(A téves jogszabályi hivatkozás azonban önmagában nem teszi jogszerűtlenné a rendőri intézkedést.)

A panaszos a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható volt, sőt megalapozottan gyanúsítható, hiszen nevezett gyanúsítása az előállítását követően megtörtént.

Jelen esetben, figyelemmel a panaszos által elkövetett erőszakos, a köznyugalmat súlyosan sértő cselekményre, az előállítás jogalapja - az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján - vitathatatlanul fennállt, a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, ezért megállapítható, hogy a rendőrök alappal döntöttek a panaszos előállítására mellett. A mielőbbi büntetőjogi felelősségre vonás okán történt előállítás még beismerésben lévő panaszos esetében sem tekinthető nyilvánvalóan aránytalan intézkedésnek. Önmagában azon körülményből, hogy a panaszos a helyszínen nem vitatta a cselekmény elkövetését, nem lehetett következtetést levonni a panaszosnak a későbbi eljárás folyamán tanúsított magatartására nézve. Az intézkedő rendőr nem volt abban a helyzetben, hogy a Panasztestület határozatának indoklásában vázolt, utólagosan kimunkált, a panaszos valószínűsíthető együttműködésére vonatkozó feltételezéseket mérlegelje.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

2. Az intézkedő rendőr kulturálatlan hangneme.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonszolgáltatást közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódex 1. pontjának második része alapján „*Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.*”

Az 5. pont szerint: „*A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.*”

A 7. pont utolsó mondata szerint: „*Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.*”

A panaszos a panaszában sérelmezte, hogy a rendőr arrogáns hangnemben beszélt az intézkedés során. Az egyik rendőr „megfenyegette”, hogy amennyiben önként nem megy velük, akkor „bilincsből” viszik el a Rendőrkapitányságra.

A panaszos állításával ellentétben a rendőri jelentések kommunikációs problémáról, kulturálatlan hangnemről nem tesznek említést. A jelentésekből kitűnik, hogy a panaszos együttműködő volt, így olyan körülmény sem állt fenn, ami a kulturálatlan viselkedésre okot adhatott volna.

Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. A rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A panasz vizsgálatakor a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, így a panasz e tekintetben alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„*Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.*”

1) A Panasztestület álláspontja szerint nem valósult meg a tettenérés, viszont fennállt a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, így az előállításhoz szükséges jogalap ugyan megvolt, de a Panasztestület álláspontja szerint az előállítás nem felelt meg az arányosság követelményének, ezért sérült a panaszos személyes szabadságához való joga.

A Panasztestület álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

A panaszos a beadványában sérelmezte, hogy a csendháborító és mások vagyonában kárt tevő szomszédal szemben nem intézkedett a rendőrség, azonban őt előállították.

A Rendőrkapitányság elfogás végrehajtásáról készült jelentésben rögzítette, hogy a rendőrök a Központ utasítására *-n * óra * perckor jelentek meg a panaszos lakcímén, ugyanis szabálysértési értékre elkövetett rongálásáról érkezett bejelentés.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították. A fenti rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

A Be. kommentárja kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy üldözés során elfogja. (Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262.o.)

Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos cselekményét több fűtanú is figyelemmel kísérte. *és a barátai hallották a rúgásokat, illetve a panaszos apját, ahogyan a fiát dorgálja, ugyanakkor a panaszos cselekményét senki nem látta, személyére, csak közvetett módon következtethettek.

Megállapítható, hogy a panasz alapjául szolgáló esetben nem történt tettenérés, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára való hivatkozás a panaszos előállításához bizonyosan nem biztosított kellő jogalapot.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja azonban kimondja, hogy tettenérés hiányában is lehetősége van a rendőrnek az előállításra, ha a bűncselekmény elkövetésének akár minimális szintű gyanúja fennáll. A rendőrség által megjelölt tettenérés szükségszerűen magába foglalja a bűncselekmény elkövetésének gyanúját is, hiszen bűncselekmény gyanújának hiányában a tettenérés fogalmilag kizárt.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja mérlegelési jogot biztosít a rendőrnek a tekintetben, hogy a körülmények figyelembe vétele mellett az intézkedés alá vontat előállítsa-e vagy sem. Annak megállapításához, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapként szolgálhatott-e a panaszos előállításához, azt kell megállapítani, hogy a bűncselekmény gyanúja fennállhatott-e.

A rendőrségre rongálásról érkezett bejelentés, és a kitérő rendőröknek a bejelentő által feltételezett elkövetőként megjelölt személy a panaszos által elkövetett rongálásról számolt be. A tanúk szintén megerősítették az előadását, továbbá a panaszos nem is tagadta azt, hogy elkövette a cselekményt, így a bűncselekmény elkövetésének az előállításához minimálisan szükséges fokú gyanúja fennállt. A rendőrségnek tehát az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja kellő jogalapot biztosított a panaszos előállításához.

A Rendőri szervezeti elem jelentésben foglaltak szerint az Rtv. vonatkozó rendelkezései alapján a rendőrök a panaszost a Rendőrkapitányság objektumába előállították, ahol nevezett a kihallgatásáig az előállító helyiségben került elhelyezésre.

Az ügyben megállapítható ugyan, hogy a tettenérés feltételei a panaszos cselekményével kapcsolatban nem álltak fenn, ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az a személy is előállítható, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

(A téves jogszabályi hivatkozás azonban önmagában nem teszi jogszerűtlenné a rendőri intézkedést.)

A panaszos a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható volt, sőt megalapozottan gyanúsítható, hiszen nevezett gyanúsítása az előállítását követően megtörtént.

Jelen esetben, figyelemmel a panaszos által elkövetett erőszakos, a köznyugalmat súlyosan sértő cselekményre, az előállítás jogalapja - az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja

alapján - vitathatatlanul fennállt, a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, ezért megállapítható, hogy a rendőrök alappal döntöttek a panaszos előállítása mellett. A mielőbbi büntetőjogi felelősségre vonás okán történt előállítás még beismerésben lévő panaszos esetében nem tekinthető nyilvánvalóan aránytalan intézkedésnek. Önmagában azon körülményből, hogy a panaszos a helyszínen nem vitatta a cselekmény elkövetését, nem lehetett következtetést levonni a panaszosnak a későbbi eljárás folyamán tanúsított magatartására nézve. Az intézkedő rendőr nem volt abban a helyzetben, hogy a Panasztestület határozatának indoklásában vázolt, utólagosan kimunkált, a panaszos valószínűsíthető együttműködésére vonatkozó feltételezéseket mérlegelje.

A fentiek alapján a Panasztestülettel nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk és a IV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló *16. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése, 75. §-a, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló *17. évi I. törvény 29. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (6) bekezdései;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló **. évi CCXXII. törvény 9.§ (b) pontja;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló *16. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, 81. § (1) bekezdése, 1*. § (1) bekezdés a) pontja, 114. §-a, 116. § (1), (2) bekezdései, a 116. § (4) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, *. § (1) és (2) bekezdései, 33. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés b) pontja, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) bekezdése;
- a Magyar Köztársaság Etikai Kódexe 1., 5. és 7. pontjai.

Budapest, 2018. március „ ”

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**